

ние. Р-тъ се явява около 1600 — вследствие стремежа да се постигне едно по изразително предаване на текста отъ създателитъ на операта, у които той се явява за пръв път. Р-тъ е основата на *stilo rappresentativo*. Тъй наречениятъ „сух“ Р., „secco“ се е съпровождалъ отъ цембало, а аккомпанирия Р. „*accompagnato*“ — отъ оркестъръ. Въ по ново време (Вагнеръ) Р-тъ се слага върху естествената декламация на текста, но при единъ богато разработенъ тематиченъ съпроводъ на оркестра, който често взема симфониченъ характеръ.

Речитъ, ит. *recit* — 1) се наричатъ композиции, или части отъ тѣхъ, предназначени за изпълнение отъ единъ само гласъ — *solo*. 2) При органа — име на една отъ клавиатуритъ съ нѣколко свирки, предназначени да се свири на тѣхъ соло, а се аккомпаниратъ на друга клавиатура,

Ржидки, Ярославъ — *Řidkí, Jaroslav* — чешки компонистъ, род. 1897 въ Либерецъ, ученикъ на И. Б. Фьорстеръ, Яр. Кржичка и К. Б. Иракъ, арфистъ и диригентъ въ Чешката опера, писалъ: симфонията, петъ симфонии, концертна увертюра, концертъ за цигулка, концертъ за чело, соната за чело, кларинетовъ квинтетъ, 2 струнни квартета.

Риадисъ, Емилиосъ — *Riadis, Emiliios* — гръцки компонистъ — (майка гръккия, а бащата — отъ нѣмско-унгарско потекло), род. 1892 въ Солунъ, училъ въ Мюнхенската музикална академия, и въ Парижъ — при Морисъ Равелъ, той придобива голъма музикална и обща култура. Композицитъ му, състоящи се отъ една „Полска симфония“, „Библейски танци“, „Гръцки танци“, „Интермедии“, „Трофеи“, „Японски паравани“, „Поклоничество“, „Ясминъ и минарета“ — ориенталски пѣсни, „Македонски пѣсни“ и др. — носятъ чертитъ на единъ чистъ ориентализъмъ, предадени съ едно твърдетъно майсторство.

Рибатута ди гола, ит. *ribattuta di gola* — се нарича едно украшение, практикувано отъ италианскитъ пѣвци презъ XVII и XVIII в., състояще се въ започването бавно и

постепенно ускорено повтаряне на една нота и съседната на горе.

Риверсо, ит. *riverso* = обърнатъ — при гласовѣтъ на канона, означава: да се четатъ нотитъ назадъ, и съ обърщане на листа.

Ригини, Винченцо — *Righini, Vincenzo* — пѣвецъ и оперенъ компонистъ, род. 22 ян. 1756 въ Болоня, умр. 19 авг. 1812 с. т., ученикъ на падре Мартини, пѣлъ въ Парма и Прага, учител на херцогиня Елизабета, и директоръ на Италианската опера въ Виена, курфюрстски капелмайсторъ въ Майнцъ, а отъ 1793 — капелмайсторъ на Придворната опера въ Берлинъ, писалъ: 30 опери, инструментални нѣща, църковна музика и упражнения за пѣние.

Ригодонъ, фр. *rigaudon* — бързъ французски, провансалски танцъ, въ двувремененъ тактъ, започващъ съ предтактие, въ 2 части — съ заключително повторение на първата.

Риделъ, Карлъ — *Riedel, Carl* — диригентъ, род. 6 окт. 1827 въ Кроненбергъ при Елберфелдъ, умр. 3 юний 1888 въ Лайпцигъ, училъ при К. Вилхелмъ въ Крефелдъ, и после при Мошелесъ, Рисъ и Хауптманъ въ Лайпцигската консерватория, следъ свършването на която се установява като учителъ по пиано въ Лайпцигъ. 1854 основава съществуващото и до сега хорово дружество на негово име „*Riedelverein*“, което съ образцовото изпълнение на творби отъ старата и нова църковна музика, си спечелва име на първокласна хорова организация. Като компонистъ, Р. се представлява отъ пѣсни и мжки хорове, а издавалъ, сжщо, сборници отъ стари нѣмски пѣсни, и преработилъ нѣкои стари църковни творби.

Риделъ, Хуго — *Ridel, Hugo* — валдохорнистъ и значителенъ хоровъ диригентъ, род. 7 февр. 1868 въ Хавелбергъ, училъ въ Академическото висше училище за музика въ Берлинъ, учителъ въ сжщото, хор-